

Høringsuttalelse-utvisning av særreaksjonsdømte utlendinger.

Hensyn til samfunnsvernet og behov for helsehjelp

Dette med å ha en lang nok behandlingstid i Norge for å bli stabilisert (bli så god at uttransportering er forsvarlig) er et viktig moment. Å verne samfunnet i Norge og også i hjemlandet er svært viktig. En er helt enig i at den dømte ikke kan forvente noen bedre behandling i sitt hjemland enn andre pasienter, men pasienten må være så godt behandlet før han reiser ut av landet at han og ikke utgjøre noen økt risiko når han kommer hjem. Det er også avgjørende at hjemlandet er så godt informert at helsehjelp kan tilbys når pasienten kommer hjem.

Etter vår erfaring er det generelle utfordringer når det gjelder overføring til kommunale omsorgstiltak for personer som er dømt til tvungen psykisk helsevern, og da særlig knyttet til økonomi. Gruppen som omhandles i høringsnotatet rammes spesielt hardt. En mulig løsning for å redusere disse utfordringene vil være innføre tilskuddsordninger for dømte til tvungen psykisk helsevern som tilsvarer de for forvaringsdømte, jf. kap. 430 post 60 i gjeldende statsbudsjett.

Særlige hensyn ved utvisning av psykisk syke

Vi har erfaring fra en slik sak hvor en særreaksjonsdømt fra et baltisk land ble vist ut i des. 2013. Han hadde da vært innlagt hos oss fra juni 2012 til des. 2013.

Han var blitt godt stabilisert på medisiner og var kommet dithen at hvis han skulle blitt rehabilitert i Norge så var han nå klar for å prøves ut på utsiden av institusjonen. Dette var en uaktuell problemstilling da han hadde utvisningsvedtak på seg.

Vi tok da kontakt med ambassade/utenriksdepartementet, men der var ingen som kunne hjelpe til med å få kontakt med de respektive myndigheter i hans hjemland. En tok da direkte kontakt med det sykehus han «soknet» til i hjemlandet og også hans privatlege. Disse ble forberedt på at han ville bli fraktet ut av landet i nær framtid.

Sykehuset i hjemlandet begynte da å forberede seg på å ta i mot ham og kontaktet også sentrale helsemyndigheter.

Statsadvokaten fikk forut før han fattet vedtak om opphør av særreaksjon en erklæring vedr. pasientens helsetilstand og at man anså at hans tilstand til å være god nok til at han kunne sendes til sitt hjemland. En slik erklæring fikk også politiet.

Vi var så heldige at vi hadde en lis-lege hos oss på dette tidspunkt som kunne snakke dette landets språk og som kunne følge med til pasientens hjemland (sammen med politi) og som også forut for avreise informerte myndighetene der nede pr. telefon.

Overføringen gikk etter vår vurdering fint.

Vedr. dobbeltrolle/taushetsplikt:

Nytt annet ledd i utlendingsloven § 72 skal på det grunnlag lyde:

«Før det treffes vedtak om utvisning av en utlending som utholder en strafferettslig særreaksjon, skal det innhentes uttalelse fra den faglig ansvarlige for særreaksjonen, jfr.

Besøksadresse: Sandviksleitet 1 – Postadresse: Postboks 1400, 5021 Bergen

Telefon 55 95 83 39 – Telefaks 55 95 85 44

Bankkonto 5201.06.74298 – Foretaksnr. NO 983 974 724 mva.

HELSE BERGEN

Haukeland universitetssjukehus

Divisjon psykisk helsevern

Klinikk sikkerhetspsykiatri og

Kompetansesenter for sikkerhets- fengsels- og rettspsykiatri

psykisk helsevern/oven§ 1-4, om gjennomføringen av særreaksjonen og faren for nye alvorlige lovbrudd. Uttalelsen skal forelegges påtalemyndigheten som skal gis anledning til å uttale seg om saken»

Det å avgi erklæringer til rettsvesen/statsadvokat/UDI kan en vanskelig se er noe stort problem når det gjelder særreaksjonsdømte. Sikkerhetsavdelingene er pålagt å avgi statusrapporter til påtalemyndigheter en gang i året på alle våre særreaksjonsdømte pasienter med jevne mellomrom og dette må vel kunne sammenlignes med en statusrapport.

Pasienten var i vårt tilfelle interessert i å komme tilbake til sitt hjemland og ga oss sitt samtykke til å gi informasjon til påtalemyndigheter/politi og helsemyndigheter i sitt hjemland.